

tet, men det maa antages, at de 90,00 Svin, med Hensyn til hvilke der allerede er truffet Foranstaltninger, paa ingen Maade kan tilfredsstille det Krav, som Folkets Ernæring maa stille. Det antages, at mindst det firedobbelte af Hensaltningerne maa finde Sted. De Hensaltninger, som Kommunerne har foretaget, er sket efter en Henstilling, men da Hensaltninger af meget omfattende Karakter sikkert vil blive nødvendige, vil de neppe kunne ventes foretaget uden i Henhold til et Paabud. Regeringen søger derfor i dette Lovforslag Bemyndigelse til at give Kommunalbestyrelserne et saadant Paabud; det vil være et Paabud af lignende Art som det, Lovgivningsmagten ved Kornloven har givet Regeringen Bemyndigelse til at udstede med Hensyn til Byernes Forsyning med Kartofler. Hvis saadanne Hensaltninger finder Sted, hvis Bevarelsen af Svineproduktionen holdes i den af de sagkyndige beregnede Højde, vil der kunne være til Raadighed for Befolkningen et Kvantum, som skulde kunne yde hvert Individ i Landet gennemsnitlig ca. 100 Gram Mellemlæsk og 180 Gram af andre Svineprodukter om Ugen.

Hvorledes en Rationering af Svin skulde kunne finde Sted, er Genstand for Teknikernes Overvejelser. Under den Forudbehandling af dette Lovforslag, som jeg om et Øjeblik skal skildre, har der været forskellige Meninger fremme med Hensyn til, om det vilde være ønskeligt kun at rationere den fede Del af Svinet, eller om det vilde være ønskeligt at rationere hele Svinet. De, som har taget til Orde for den begrænsede Opgave at rationere kun den fede Del af Svinet, det egentlige Mellemlæsk, har imidlertid væsentligt gjort det ud fra en Frygt for, at en Rationering af hele Svinet vilde være teknisk uigennemførlig, og at man vilde komme lettere igennem ved i alt Fald at begynde med en mindre Rationering. Imidlertid er der ogsaa under Forhandlingerne, ikke mindst fra teknisk Side, fremsat Udtalelser, som kunde støtte den Opfattelse, at det snarest vilde være teknisk lettere gennemførlig at rationere hele Svinet end at nøjes med at rationere en Del og lade en anden Del være Genstand for enganske fri Omsætning og den Tilfældighed i Fordelingen, som denne medfører. Saa vidt jeg har forstaaet alle Deltagerne i Forhandlingerne, er det Tvivl med Hensyn til det tekniske, der har dikteret de forskellige Standpunkter, derfor forekommer det mig, at dette Spørgsmaal bør løses ved en

Prøvelse af, hvad der teknisk bedst lader sig gennemføre, og det er det, som for Øjeblikket sker. Skulde det vise sig, at det teknisk skulde være muligt eller lettere gennemførligt at rationere hele Svinet, vil jeg antage, at dette vil være den rigtige Fremgangsmaade.

Den Fedtstofmængde, som kan tilvebringes gennem Flæsk og Fedt, vil imidlertid langt fra tilfredsstille det ernæringsmæssige Krav paa Fedtstoffer, som Befolkningen har. Hvad dette ernæringsmæssige Krav nu maa siges at være, er det ikke helt let at naa til en enig Afgørelse af. Der findes en ældre Skole, som mener, at et meget betydeligt Kvantum Fedtstoffer er nødvendigt, og der findes yngre Ernæringsfysiologer, som paa Grundlag af de senere Erfaringer mener, at de tidligere Beregninger vedrørende de Fedtstoffer, Mennesket har Brug for, har været i høj Grad overdrevne. Brede Medlemmer vil ogsaa i Bilagene til dette Lovforslag finde Udtryk for afvigende Opfattelser. De vil se, at Sundhedsstyrelsens Konsulent, Professor Erlandsen, argumenterer for en noget højere Rationering end Ernæringsfysiologen, Professor Møllgaard, men Afvigelserne er dog ikke større end, at ogsaa Professor Erlandsens Navn findes under det endelige Forslag og den Beregning, hvorpaa dette støtter sig. Jeg har den Opfattelse, at alle Ernæringsfysiologer mener, at vi her i Landet har været hengivne til et sundhedsmæssigt unødvendig højt Forbrug af Fedt, og at vort Fedtforbrug uden mindste Skade, maaske endog til Gavn for Sundheden, vil kunne nedsættes. Jeg beder ærede Medlemmer læse Bilag 9, som er underskrevet med Professor Holger Møllgaards Navn, og som vedføjtes forskellige Beregninger. Det er væsentlig paa den Opfattelse, der her er gjort gældende, og paa de Mænd, der har den samme Anskuelse som Professor Møllgaard, at mit Forslag støtter sig.

Efter at Margarinen er gaaet ud af Produktionen og Forbruget, og efter at den sidste Del af Margarinen, som var i Handelen, er blevet udsolgt i de Dage, da den midlertidige Smørordning traadte i Kraft — og dette Ophør af Margarine-salget, som fandt Sted just sammen med den midlertidige Smørordnings Gennemførelse, var i høj Grad medvirkende til de midlertidige Vanskeligheder, som straks ved Ordningens Gennemførelse viste sig, men som senere er blevet meget stærkt forringet —, er der foruden Produkter